

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות
הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה
ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי?!"...

ראה עמוד 8

ערב שבת קודש פ' עקב, כ"א מנ"א
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שעך

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכרון

כ"ק הרה"ג והרה"ח ומקובל רב פעלים
לתורה ולמצות ורבים השיב מעון

ר' לוי יצחק ז"ל

שניאורסאהן

אביו של כ"ק אדמו"ר מה"מ

אשר נאסר והגלה על עבודתו

בהחזקת והפצת היהדות

ונפטר בגלות

ביום כ"ף לחודש מנחם אב

שנת ה'תש"ד

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

לענות בלי להתבלבל... / משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ

7 זמן הגאולה

לפי כל החשבונות הקב"ה הי' צריך מזמן להביא את הגאולה! / פ' השבוע באור הגאולה

9 וילחום מלחמות ה' – וינצח

חונתי לא לשתוק בפקוח-נפש! / שיחה בענין שלימות הארץ

11 אג"ק - פרסום ראשון!

ב' אג"ק נדירים מכ"ק אד"ש מה"מ / מתאריכים הסמוכים לשבת זו

13 יומן תש"מ – פרסום ראשון

פרק מ"ד מתוך יומן תש"מ / מיום ש"ק פ' עקב, כ"ף מנחם-אב

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולזכות משפחתם שחיו

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)
סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1, קרית-שמואל; מיקוד: 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)
דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

בסיום שיחה בי' צוה כ"ק אד"ש להילדים לומר "לחיים", ושינגנו "ופרצת".

בשיחה הי' דיבר כ"ק אד"ש ע"ד הכולל "תפארת זקנים" (שאודותיו נקבעה התועודות זר), והורה להוסיף לשם הכולל גם את שמו של בעל ההילולא "לוי יצחק", ואמר שכל מי שיקבל ע"ע לייסד כולל כזה במקומו יקבל עתה בקבוק משקה, והוסיף שדבר הכי נכון אשר פעם בשבוע ימסור הרב – "מרא דאתרא" – שיעור בהכולל, והדגיש שרק אלו המסוגלים לזה (לייסד כולל) יעלו לקבל בקבוק משקה.

בסיום אמר כ"ק אד"ש שכדי לא לבלבל תתקיים החלוקה לאחרי אמירת ברכה אחרונה.

אח"כ צוה לנגן ניגון הכנה, ניגון אדה"ז, "ניע זשוריצי חלפצי". כ"ק אד"ש החל לנגן "ניעט ניעט ניקאוץ".

הזכיר כ"ק אד"ש ע"ד אמירת ברכה אחרונה, ברך בעצמו ואח"כ אמר: מסתמא אלו שצריכים לקבל בקבוק משקה יגשו לקחת, ויעלו מצד אחד ואח"כ יצאו מצד שני. באמצע החלוקה שאל כ"ק אד"ש היכן זה שנוסע לאוסטרליה, ונגש הרי' ל"ל.

מנחלת-הר-חב"ד נגשו בי' אנשים לקבל בקבוק ואמר כ"ק אד"ש שיתן לשניהם. אח"כ שאל כ"ק אד"ש מי ישנו מירושלים, וקראו להרי' גוטליב ומסר לו כ"ק אד"ש בקבוק. אח"כ התעניין כ"ק אד"ש אצל הריל"ג אם יש מישהו מכפר חב"ד, וכשלא נענה הכריז בקול: מי ישנו מכפר חב"ד? יש מישהו? איך זה יכול להיות? הריל"ג אמר לכ"ק אד"ש שישנו אחד מלוד, ואמר כ"ק אד"ש: נו, ושאל בקול רם: יש כאן מישהו מכפ"ח? ונגש הרי' ח. מלוד ואמר לו כ"ק אד"ש: טוב, אבל אתה תזרז אותם.

סיום ההתועודות בשעה 12:45 לערך.

* במענה על כמה שאלות בענין התייסדות כולל "תפארת זקנים – לוי יצחק", ענה כ"ק אד"ש (בימים שלאחרי שבת): "הדגשתי שהצעתו רק כללים כיון שצ"ל באופן שלב המשתתפים חפץ. ב) שכוונתי שהזקנים שע"ע אין לומדים בקביעות יקבעו עתים בכל יום. (ולא שהתכלית – הוספת מוסדות שאינם אלא אמצעים להתכלית). ג) היודע כמה "זקנים" וגם בשכונה זו וגם "מאנ"ש ש"יי מסתובבים בכל יום כמה שעות – ואין יודעים איך למלאות הזמן?".

לענות בלי להתבלבל...

- כאשר שואלים אצל חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמישיח יבוא תיכף ומיד? – הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!
- מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמישיח יבוא היום – לא בעוד כמה חודשים
 - תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ – בלתי מוגה
 - הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

כאשר שואלים אצל חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט ("קאָכט זיך און טוט") בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמישיח יבוא תיכף ומיד? – הוא מתבלבל ונבהל ("זווערט צעטומלט")!

מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמישיח יבוא היום – לא בעוד כמה חודשים, ועאכו"כ לא בעוד כמה שנים ר"ל, אלא שמישיח יבוא תיכף!

ובכלל הרי כתוב "אחישה"4, והגמרא אומרת5 "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואם-כן, תעשה תשובה ותביא על ידי כך את הגאולה!

אתה מתעצל לעשות תשובה? – "יגעתי ומצאת"6, תתייגע בעצמך עד שתעשה תשובה, ועי"ז "מיד הן נגאלין" (כפס"ד

א. בנוגע למה שדובר על-כך שיהודי צריך לצעוק "עד מתי" – מתי תבוא כבר הגאולה? בא ה"יצר" ומביא ראיות ע"פ "תורה" שלא צריכים להתנהג כך, כיון שאין זו דרכנו וזה לא סדר ע"פ שולחן-ערוך.

וממשיך לטעון, שמה שאומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא"2 – הפירוש בזה הוא: "אחכה לו בכל יום – שיבוא" – מי יודע מתי?!

עד שהתבטאו3 – שיתכן מאוד שמישיח יבוא בעוד... 1900 שנה רחמנא ליצלן!... כשם שהגלות נמשכה 1900 שנה עד עכשיו, כך יתכן – טוען הוא – שהיא תמשך עוד 1900 שנה, רחמנא ליצלן!...

לא ה' דבר כזה מעולם – שאחד ירהיב לומר בגלוי שיהודים יכולים לשבת 'תקועים' בגלות כזו עוד 1900 שנה!

ואין פוצה פה ומצפצף!...

ב. וההבהלה בזה גדולה יותר:

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ נוספים.
 (1) שיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ – נדפסה ב"יחי המלך" גליון שע עמוד 3 ואילך.
 (2) מהי"ג עיקרים. ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.

(3) ראש ישיבה מסוימת באה"ק.
 (4) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.
 (5) שם צז, ב.
 (6) מגילה ו, ריש ע"ב.

לפני "ברכו" אמר כ"ק אד"ש בקול רם את כל הקטע מ"מי ידמה לך" עד "ובקרב קדושים תתהלל".

בעת פתיחת ארון הקודש ניגנו הילדים "אנא עבדא" וכ"ק אד"ש רמו בידו הק' להגביר השירה. כ"ק אד"ש לקח את ספר התורה הקטן, העלה אותו לבימת הקריאה והמתין עד שיסירו את הכתר מהס"ת וכן עד שיעמוד משהו בימין הבימה, אח"כ חזר לעמוד התפילה. לקריאת התורה הגישו לכ"ק אד"ש את כסאו וישב עד אחרי שביעי כשבידו החומש, אח"כ עלה לבימה לומר קדיש ונשאר למפטר.

בעת אמירת "כתר" בחזרת הש"ץ המתין כ"ק אד"ש עד שיסיימו הקהל לנגן "הוא אלוקינו" ואח"כ שר בעצמו (ישנית בקרוב" ניגן כ"ק אד"ש כהנוסח באה"ק). במודים דרבנן ניגנו הילדים וכ"ק אד"ש המתין עד שיסיימו. בסוף התפילה ניגנו הילדים "עלינו לשבח" ויעוצו עצה" וכ"ק אד"ש רמו להגביר השירה, וכן כשיצא.

בשעה 1:30 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות, ואמר ה' שיחות (נדפסו בשיחוי"ק תש"מ ח"ג ע' 844 ואילך), אך לא אמר מאמר. להלן נביא כמה נקודות קצרות ממה שאירע בהתוועדות (בעיקר בין השיחות):

בתחילת שיחה ב' כשדיבר ע"ד ההפטורה פתח כ"ק אד"ש את החומש והסביר פסוק מתוך ההפטורה בחומש. בסיום השיחה הורה כ"ק אד"ש לכל ילדי ה"קעמפ" לומר "לחיים" ולנגן ניגון של שמחה ושהבנות בעזרת נשים ימחאו כף. הילדים אמרו "לחיים" וניגנו וכ"ק אד"ש מחא כפיו הק'. כשסיימו הילדים לנגן החל כ"ק אד"ש לנגן "הושיעה את עמך".

בסיום שיחה ד' הורה כ"ק אד"ש להילדים לומר שוב "לחיים" ושהיה "כפליים לתושי", ולנגן ניגון שמח. בעת הניגון מחא כ"ק אד"ש את כפיו הק'. לאחר הניגון הורה לר' א. ש"ט לומר לחיים, ולאח"ז שאל אם הילדים אמרו "לחיים".

בסוף ההתוועדות דובר ע"ד יסוד כולל "תפארת זקנים", ובסיום אמר כ"ק אד"ש: היות שכל דבר שתובעים מהשני רוצים קודם להתחיל בעצמו, וכיון שדובר ותבעו אודות כולל "תפארת זקנים" לכן יקחו מהמוזנות דהתוועדות זו עבור התוועדות נוספת שתתקיים היום בלילה בשעה העשירית בתור התחלה של הכולל.

צוה לנגן "ילכתחילה אריבער", אח"כ החל לנגן בעצמו "ניעט ניעט ניקאווא", הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה ומסר המזונות והיין להרי חודקוב.

אחרי תפלת מנחה החל כ"ק אד"ש לנגן "ניעט ניעט ניקאווא".

מוצ"ק: ע"פ הוראת כ"ק אד"ש התקיימה הלילה התוועדות נוספת בשעה 10:00. כ"ק אד"ש אמר ה' שיחות (נדפסו בשיחוי"ק תש"מ ח"ג ע' 887 ואילך). להלן נביא כמה נקודות קצרות ממה שאירע בהתוועדות (בעיקר בין השיחות):

לפניכם פרק מ"ד מ"יומן תש"מ" מיום ש"פ עקב, כ"ף מנחם-אב

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[ותודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

וי"ק ש"ק פ' צקב: לשבת זו הגיעו ילדי ה"קעמפי" די"גן ישראל" לשהות בבית חיינו, זאת בנוסף לאורחים רבים מכל רחבי תבל, ועקב כך היו דוחק גדול ב-770 בקבלת שבת, וכ"ק אד"ש המתין בכניסתו עד שיפנו דרך עבורו בין הקהל.

כ"ק אד"ש ניגש לפני התיבה ומחמת הצפיפות הרבה עמדו הקהל קרוב מאוד לכ"ק אד"ש (מרחק של מטר בערך). בעת אמירת אמן יהא שמי' רבא כו' שרו הילדים והמתין כ"ק אד"ש באמירת הקדיש עד שיסימו. כמו-כן כשניגנו הילדים יעוצו עצה" רמז בידו הק' להגביר השירה, וכן בדרכו לצאת.

וי"ק ש"ק פ' צקב, וי"ק פ' צקב, וי"ק פ' צקב: כבר בשמונה בבוקר היו קהל ב-770 ששמרו על מקומותיהם לקראת התפילה וההתוועדות.

כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 8:20, ירד לתפילה בשעה הקבועה (10:00), וניגש לפני התיבה. הסדר היו יותר מסודר מהלילה והקהל פחות נדחף.

ב"האדרת והאמונה" ניגנו ילדי ה"קעמפי" וכ"ק אד"ש הורה בידו הק' להגביר השירה.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

ד. הנה, עיקר ועצם הראי' לזה היא מנוסח התפלה שכל יהודי אומר בכל יום בתפלת העמידה: "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ובשבת ויו"ט - "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים":

כאשר אומרים "לישועתך קוינו כל היום" בתפלת מנחה (לדוגמא), הרי לא מתכוונים לבקש שהישועה תהי' מי יודע בעוד כמה זמן, ובטח לא בעוד 1900 שנה (ר"ל)... אלא מתכוונים שהישועה תהי' ביום וברגע זה ממש - "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ותחזינה עינינו (לא עיניהם של אנשים מדור אחר) בשובך לציון!"

היות ואם הכוונה היא שהישועה תבוא מי יודע בעוד כמה זמן - מדוע חוזרים ע"כ שוב פעם בתפלת ערבית, שהיא בכלל "דשות"!!? אלא בודאי מתכוונים בתפלת מנחה שהישועה תבוא מיד, וכאשר מגיע הזמן של תפלת ערבית ומשיח התעכב ח"ו, אזי מבקשים שוב פעם "לישועתך קוינו כל היום" - שיבוא מיד.

ה. באמת לא זקוקים כאן להסברות וביאורים כלל -

כאשר ישאלו אצל חולה ר"ל, מה הוא מבקש על רפואתו וישועתו הפרטית - האם מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום" (וכיו"ב) שרפואתו וישועתו יגיעו בעוד 1900 שנה... - מובן ופשוט מה יענה, ללא צורך בהתבוננות, שהוא רוצה להתרפאות מחוליו **תיכף ומיד!**

עד"ז מובן בפשטות בנוגע לחולי של כלל ישראל - הגלות, שכאשר מבקשים "לישועתך קוינו כל היום" לא מתכוונים לישועה בעוד 1900 שנה, אלא **עכשיו, תיכף ומיד!**

10) ראה "יחי המלך" שמב ע' 5. ועוד.
11) ברכות כז, ב. רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ז.
12) שו"ע אדה"ז א"ח סתנ"ט ס"י. וראה לקו"ש

הרמב"ם?⁷)!
ג. ובנוגע לעצם השאלה הנ"ל - שאפשר לפרש את הכוונה "אחכה לו בכל יום שיבוא": "שיבוא" בעוד משך זמן ולא ביום זה ממש - הרי אין זו שאלה כלל, ובהקדים:

בכמה מקומות מוצאים, שכאשר מביאים ראיות להסברת ענין - מביאים כמה ראיות. אך כמובן לכל לראש אומרים את יסוד ועיקר הראי', ולאחמ"כ מביאים ראי' נוספת, עוד סעיף וסניף לעצם ועיקר הראי', ובלשון הידוע - "ועוד יש לומר". או בלשון המשנה (בכ"מ) בפרקי אבות⁸ - "שיש נוהגין"⁹ ללומדם בתקופה זו, בשבתות הקיץ) - "ואומר".

מכך גם מובן, שלפעמים הראי' הנוספת מצד עצמה אינה חזקה כל כך, כיון שאפשר לפרשה באופן אחר (ואזי היא אינה ראי' לעניננו); אבל לאחר שמביאים את הראי' הראשונה והעיקרית, הרי היא מגלה מהו הפירוש של הראי' הנוספת, ואז מובן שגם היא משמשת כראי' לנדון המדובר.

עד"ז בעניננו:

כמדובר כמ"פ¹⁰, יסוד ועיקר הראי' שצריכים להאמין, לקוות ולבקש שמשח יבוא היום ממש היא לא מ"אחכה לו בכל יום שיבוא", זהו רק סעיף וסניף לראי', אלא עיקר ועצם הראי' היא ממקום אחר (כדלקמן); ו"אחכה לו בכל יום שיבוא" אכן אפשר לכאורה לפרש בשני אופנים: א) "אחכה לו בכל יום שיבוא" בכל יום, ב) "שיבוא" במשך הזמן (ר"ל). אבל לאחר שידעו את עיקר ועצם הראי' לכך, הרי זה מגלה לנו כבר שהפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" הוא - שיבוא ביום זה ממש.

7) הל' תשובה פ"ז ה"ה.
8) פ"ו, משניות ב' ז, ת, ט, י, יא.
9) נוסח ההקדמה לפרקי אבות בסידור אדה"ז.

איך שאי אפשר הי' לעשות מה כלל כו', והרי ידוע שבכגון דא אין כל תועלת בשקוט שכלית, אבל אין נצרכים לזה, כי אם שיתבוננו מה שנעשה במשך שנים אלו ע"י חוג פלוני של היראים לדבר ה' וחוג פלוני של היראים לדבר ה' כו' וכו', אף שבכל אחד מהוגים אלו היו כמה מניעות, ומעין אלו שבהם "מתרצים" העדר פעולות... ויה"ר שעכ"פ מכאן ולהבא יתוקן מעוות זה, ויה"ר שיעשו כהוראת רבנו הזקן באגה"ת סוף פרק ט' - הי' רגיל לקרות דף אחד יקרא ב' דפים, שכן הוא בכל ענין דקדושה שצריך לעשות תשובה על אופן ההנהגה בעבר.

- מההעתיקה -

ב"ה. כ"ג מנ"א ה'תשי"ט
ברוקלין

הרה"ג הרה"ח אי"א נו"נ וכו'
הרש"ז שליט"א

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארוך נתקבל מכתבו מב' פ' ראה, בהנוגע להעתיקה לנו יארק ובהנוגע לאופן הנסיעה, הנה יש לשאול דעת רופא בעירו כאן, ואין קובע בזה מה שנאמר לפני כמה שנים ומעבר לים. ומובן שצריך לשאול דעת הרופא באופן הנסיעה - גם בהנוגע לזוגתו תחי',

ואיך שיחליטו - יהי' בשעה טובה ומוצלחת, ולטובה בטוב הנראה והנגלה, ולאריכות ימים ושנים טובות, ולנחת חסידותי מכל יו"ח שי', ויקבלו בשו"ט גם ממדינתנו לפנים ויו"ח שי' אשר שם, ויהי' זה מתוך בריאות הנכונה והרחבת הדעת.

בכבוד ובברכה לבשו"ט בכל האמור.

וכפסק-דין הרמב"ם⁷ - "הבטיחה תורה סוסף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", ש"מיד" בהלכה בודאי פירושו לכל-הפחות באותו יום; יש מקום לשאול האם הכוונה למהלך מיל, 18 דקות או 24 דקות¹², אך בודאי הכוונה באותו יום.

וכלשון הנ"ל בתפלה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ש"מהרה" בודאי הכוונה באותו היום, לא בעוד משך זמן.

וכאמור, "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", כלומר, דבר זה מונח בידם של יהודים - אם הוא יעשה תשובה אזי "מיד הן נגאלין", ואם רוצה זה יכול להיות בשעתא חדא וברגעא חדא¹³!

ולאחרי שיסוד ועיקר הראי' לזה שמקווים שמש"ח יבוא ביום זה ממש ישנו, הרי הוא מגלה את הפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" (שמצד עצמו הי' אפשר לכאן לפרשו באופן אחד), בתור סניף וסעיף הנוסף לעיקר הראי' ד"לישועתך קוינו כל היום" כו', כנ"ל¹⁴.

ו. בנוסף לזה, ישנה ע"כ ראי' מהירושלמי [אע"פ שישנם הטוענים: מי מתחשב עם הירושלמי ומי לומד ירושלמי? הרי זה מיועד לבטלנים (בתורה עצמה), לאלו שאינם עוסקים ב"לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"¹⁵...]:

מובא בירושלמי¹⁶ ש"כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו". והרוג'ז'בער¹⁷ לומד מכך להלכה שמזה מובן שחורבן ביהמ"ק הוא פעולה

נמשכת, וכל זמן שלא בונים את בית המקדש - הרי זה "כאילו הוא החריבו"¹⁸!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר ש"אחכה לו בכל יום - שיבוא" הכוונה היא לא היום אלא בעוד חודש או שנה, ועאכו"כ יותר, כאשר כל רגע שמש"ח לא בא וביהמ"ק לא נבנה בחזרה הרי זה "כאילו הוא החריבו"?

וממשיכים לטעון - "אחכה לו בכל יום", ובנוגע ל"שיבוא" זה 'עסק' של משיח ומסתמכים עליו שיבוא מתי שירצה!

מה זאת-אומרת?! הרי משיח רוצה את מה שכל יהודי רוצה - שהגאולה תבוא מיד! ובאם הגאולה לא באה, אומר הכתוב¹⁹: "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם גו' והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו", וכדאיתא בגמרא²⁰ שמש"ח "יתיב בין עניי סובלי חלאים", כלומר, כל זמן שמש"ח לא בא בגלוי בעוה"ז - הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, רחמנא ליצלן!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר שמש"ח וכל יהודי יכולים לחכות משך זמן עד שמש"ח יבוא?! ועוד הולכים ואומרים שזה לא הסדר והדרך שלנו לצעוק ולתבוע שמש"ח יבוא היום, כל זה לאחרי שזה מפורש בתורה, כנ"ל! מה זאת-אומרת שביאת המשיח תדחה לזמן מאוחר יותר?!

ידוע מה שאומרת הגמרא בעירובין²¹ [שאמנם היא מהמסכתות שאינן נלמדות בישיבות... אך היא מסכת בש"ס] אודות "האומר שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה

18) ראה שיחת י"ב תמוז תשד"מ - "יחי המלך" שסט ע' 7.
19) ישע"י נג, ד-ה.
20) סנהדרין צח, א ובפרש"י. וראה לקו"ש חכ"ב ע' 79. סה"ש תנש"א ח"ב ע' 496 וראה שם הע' 65 ואילך.
21) סד, א.

ח"ב ע' 618 ואילך. וש"נ.
13) זח"א קכט, א ואילך.
14) סעיף ג'.
15) יומא כו, א.
16) יומא פ"א ה"א. וכ"ה במדרש תהלים קלז, י.
17) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). וש"נ.

לפנינו ב' אגרות קודש
מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מתאריכים הסמוכים לשבת זו
(ככל הידוע לא פורסמו עדיין)

- מהעתקה (קטע) -

ב"ה. כ"ג מנ"א תשט"ז
ברוקלין
שלום וברכה!

. . מוסדות חב"ד - ברור אשר על אנשי חב"ד לסייע להחזקתם ולהתפתחותם, ומה שפלונני-בן-פלונני לא לקח חלק בהולדת רעיון מוסד זה וביסודו, לא לבד שאין זה ממעט חובתו בהנוגע להחזקתו והתפתחותו של המוסד, אלא אדרבה עוד מגדל חובתו כיון שלא מלא המוטל עליו ביסוד המוסד.

ז. ובהמשך להנ"ל מוכרחני להוסיף עוד נקודה, אף שגם היא מבוארת ופשוטה, שפשוט הדבר שאין להוציא ולפרסם בחוץ הסכסוכים וחילוקי דיעות שבין עסקני חב"ד, וכל העושה כן - מביא הוא נזק לכללות עניני חב"ד. ואין זה רק חובל בעצמו שפטור בדיני אדם, אלא גם חובל בעניני חב"ד בכללותה.

. . ומסיימים בטוב, אף שגם עד"ז כתבתי כ"פ, והוא שבכלל ובאה"ק ת"ז בפרט - שעת הכושר מיוחדת היא עתה להפצת המעינות הוצה תורת החסידות הדרכותי ומנהגי' - ע"י אנשים בתור אנשים פרטים ועוד יותר ע"י מוסדות וארגוני חב"ד הקיימים. וכל רגע ממש יקר לנצל לתכלית זו, וכל רגע אבדה שאינה חוזרת. וכמו שבהתבוננות עתה אליבא דנפשי' על החדשים ושנים שעברו - יראו את ההזדמנויות לרוב שעברו עליהן בלי שימת לב, ובנוגע לאחדות מהן גם בשאט נפש, אף שתקותי שעכ"פ עתה יכירו שהיו מההשגחה העליונה, וכבר ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר - העבר מלמד את העתיד.

קרוב לודאי שבקריאת סעיף הנ"ל תומ"י ימצאו אנשים חכמים מחוכמים ויבארו

כאשר ישאלו ילד - מה הוא מתכוון בתפלתו "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ותחזינה עינינו בשובך לציון" - אצלו זו בכלל לא שאלה: הוא מתכוון בפשטות שהישועה תבוא מיד ממש! שהרי הישועה היא דבר טוב - ומדוע לדחות דבר טוב למחר כשאפשר לקבלו היום!?

הוא מבין כך ממש בפשטות, ללא צורך כלל בהסברות וראיות. במילא, גם מבוגרים יכולים ללמוד מכך מהו פירוש המילות בפשטות ד"לישועתך קוינו כל היום".

וכמדובר כמ"פ, שדוקא תפילתו של ילד היא בפשיטות ללא עירוב ענינים צדדיים: הוא אינו מודע כלל לכל המציאות דספירות וסדר השתלשלות, במילא כאשר שואלים אותו למי הוא מתפלל? - עונה מיד ובפשטות: להקב"ה בעצמו! ובלשון החסידות - לעצמות ומהות! והוא כלל לא מבין את השאלה.

עד"ז מובן שכאשר הוא מתפלל "לישועתך קוינו כל היום" הרי כוונתו בפשטות בלי לערב שום ענינים צדדיים. וכאשר שואלים אותו מה הוא מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום", עונה בפשטות: שהישועה תבוא מיד! אצלו אין בכלל קס"ד לומר שהכוונה ישועה בעוד משך זמן.

וא"כ, לא זקוקים כבר לשום ראיות והסברות - צריכים רק לשאול אצל ילד בפשטות מה הוא מתכוון במילים אלו, וכבר ישמעו מהו הפירוש הפשוט בהז!

כו", כלומר, הוא אינו אומר ששמועה זו אינה תורה מסיני אלא שהיא "אינה נאה", דהיינו, שלא יפה לדבר עלי' - אומרת הגמרא איך הוא נקרא...

ז. אעפ"כ, כאשר באים עם טענות אלו לחב"ד'ניק - הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!...

מה זאת-אומרת שאין לך מה להשיב, כאשר המענה מפורש בתנ"ך, בגמרא ובמדרשים וכו'?! ובפרט שהשואל עצמו יודע שזהו היפך האמת!

ואין להאריך בדבר המבהיל, ובדבר המצער עד כדי הבהלה, מדברים רק בשבחם של ישראל - שכל השאלות והספיקות הללו באות מצד ה"יצרו אנסו"22 של היהודי המכסה על רצונו הפנימי, ובכדי לבלבל אותו מביא היצר ראיות מהתורה, ע"ד מה שפרעה טען (כנ"23) "כי אותה אתם מבקשים"24 (כלומר שטענתו של פרעה היא שכן הוא רצונם של בני ישראל, כביכול, ע"פ תורה!).

וכאמור, לא זקוקים כלל להסברות וראיות - כשיגשו לשאול אצל חולה ר"ל, מתי הוא חפץ בישועה ורפואה - ישמעו מה יענה. והרי מובן במכל-שכן בנוגע לחולי הגלות של כלל ישראל - ש"לישועתך קוינו כל היום" פירושו שהישועה תבוא היום ממש.

ח. ובזה רואים ג"כ את המעלה של ילדים [כנ"23] שהעיקר ביציאת מצרים הי' "בנעריו"25, "טפכם", ולזה בעיקר התנגד פרעה, והבחינה של משה רבינו בתור רועה ישראל היתה דוקא מהקטנים!:

(24) בא י, יא.

(25) שם י, ט.

(22) רמב"ם הל' גירושין פ"ב ה"כ.

(23) המדובר קודם בהתועדות - ס"ו בהנחה.

"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות הקב"ה הי' צריך מזמן להביא את הגאולה!

. ומזה נוסף לימוד בחשבון הנפש דחודש אלול במיוחד בקשר עם ענין שהזמן גרמא – הגאולה האמיתית והשלימה, כמדובר כמ"פ ובפרט לאחרונה, שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא"¹, וע"פ כל הסימנים הרי "הנה זה (משיח) בא"², לכן עסוקים כל הזמן במחשבה ודיבור אודות הגאולה, ומחפשים לקשר את כל הענינים דזמן זה עם הגאולה, והעבודה דבנ"י היא למהר את הגאולה.

ובענינו: "עקב" יש בו גם הפירוש³, שקאי על "עקב" בזמן – דרא דעקבתא דמשיחא, ובפרט עקבתא דעקבתא דמשיחא – הזמן בו אנו נמצאים עכשיו.

וע"ד שני פירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא דמשיחא⁴: (א) מלשון עקביים⁵, הדרגא הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, עד"ז דרא דעקבתא דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, שבו שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר בחז"ל⁶ הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב) מלשון סוף ואחרית, שזה קאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, ממש לפני ביאת המשיח⁷, כי כבר "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים, וסיימו גם "לצחצח את הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא – התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות ולהביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים יהודים עוה"פ ועוה"פ – ועכשיו עוד יותר בתוקף מפעם – "עד מתי!?!..."

והחיבור של שני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר

ובקשו שכל הרוצה יפרסם – שבשולחן-ערוך אורח-חיים הל' שבת סימן שכ"ט כתובים דברים ברורים בנוגע לענין זה – אך אצלו לא נגע ולא פגע, זה לא נקלט מכיון שהוא משוחד!

ובנוגע אלי, כאמור זו היתה ה"גירסא דינקותא".

אמנם אינני אומר שזה לא מפריע לי (תוארים ולשון-הרע הנ"ל) ושיש לי הנאה מכך, גם לא באופן ד"שויתי"⁷, היינו שזה שוה אצלי באותה מדה אם אומרים תואר של כבוד או תואר הפכי – אבל בנוגע למעשה זה לא פועל עלי ואינני עומד לשנות את השיטה שאאמור"ד וכ"ק מו"ח אדמו"ר סללו ופתחו את הדרך, ופקדו שלא להתחשב עם ענינים של היפך הכבוד, ואפילו לא להתחשב עם גזירה של אומות העולם, וכשמגיעים לפיקוח-נפש אסור לשתוק!

זהו פסק-דין ברור בשולחן-ערוך, המיוסד על פסק-דין ברור וגמור בגמ"ם⁸ (שאינן בו כל מחלוקת) – ש"הנשאל (בנוגע לפקו"נ) הרי-זה מגונה כו"ו ואסור לשתוק בענין של פקוח נפשות!

ג. ובנוגע לטענה 'היתכן שנטפלים לגויים?!' הרי ראינו את הנהגת כ"ק מו"ח אדמו"ר: לכ"ק מו"ח אדמו"ר היתה ברירה לא "להתחיל" עם הגויים ולא "להתחיל" עם ה"אידישע גוים" (ה"יבסקציי"), וכך יכל לשבת רגוע וללמוד עם בני ביתו, עם תלמידיו ועם כל אלו שרצו ללמוד ממנו, ואף אחד לא היה נטפל אליו, על-אחת-כמה-וכמה שהיתה לו ברירה לברוח משם כפי שאחרים עשו

[ואינם מתביישים בכך עד היום הזה, למרות שידועים שעיי"ז הם סללו את הדרך גם לשני לעזוב את ה"ספינה" שלו ולברוח למקום בטוח כדי שיוכל ללמוד תורה מתוך מנוחה],

אבל כ"ק מו"ח אדמו"ר לא עזב את צאן מרעיתו, ונשאר שם עד שהכריחו אותו לנסוע משם – על-ידי-זה שנטלו ממנו את כל האפשרויות להתעסק בהפצת התורה והיהדות, מכיון שמאותו יום ואילך כל מי שבא אתו במגע ומשא "לקחו" (אסרו) אותו מיד באופן שלא ה' יכול יותר להתעסק בהפצת היהדות. ואדרבה: כשהגיע מעבר לגבול, המשיך והחזיק את הקשר עם אלו שנשארו במדינה ההיא.

וכמדובר לעיל, רואים את הפירות ופירי פירות מזה: יהודים "חיים" ("לעבעדיקע אידן"), יראי שמים, לומדי תורה ומקיימי מצות, שיש להם מס"נ על הפצת היהדות, ואינם נבהלים מהגויים גם לא מה"אידישע גויים", ואינם נבהלים מה"גוי'שקייט" שאצל כל יהודי – ה"א-ל זר אשר בקרבך"⁹, ולא מחכים עד שיסתדרו עם היצה"ד הפרטי ועד אז נותנים ליהודים להתגלגל ברחוב בטענה ש'אני את נפשי הצלתי', אני עסוק עם עצמי, עם אשתו כגופו¹⁰, עם בנו ובתו וכו', שאין כאן המקום להאריך בזה.

(קטעים משיחת כ"ק מנחם אב ה'תשל"ט – בלתי מוגה)

(7) תהלים טז, ח. וראה צוואת הריב"ש ס"ב. תש"מ ("יחי המלך" קצח ע' 13).

(8) יומא פד, ב ואילך. וראה גם שיחת י"ג תמוז תשל"ט ("יחי המלך" קסא ע' 12), שיחת יו"ד שבט

תשל"ח ("יחי המלך" קצ ע' 12) ושיחת ש"פ ויק"פ

(9) ראה שבת קה, ב.

(10) ברכות כד, א. וש"נ.

(1) נוסח "אני מאמין" הנדפס בסידורים וכו'. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394.

(2) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

(3) אוה"ת ריש פרשתנו.

(4) בהבא להלן, ראה גם "קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט"

אות סב.

(5) ראה תניא פ"ב.

(6) בסוף מס' סוטה. ועוד.

(7) ובפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על

העקב של משיח, ובלשון חז"ל: "צפה לרגליו של

משיח" ("יל"ש עמוס בסופו (רמז תקמט)), שהנה

משיח בא וכבר שומעים פעמיו של משיח (כפתים כ"ק

מו"ח אדמו"ר).

חונכתי לא לשתוק בפקוח-נפשי!

תרגום תפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כמדובר כמה פעמים¹, כאשר דבר מסויים מכאיב הרי לא נוגע אם על-פי שכל יש תקוה שהצעקה תועיל ואתו אחד יעשה תשובה, אלא צועקים בגלל שזה כואב!
ואין שום נפקא-מינה האם הצעקה תועיל - כי לא זו סיבת הצעקה, אלא משום שהענין כואב!

. . אמנם מסתמא גם שקועים בענין זה - אבל ברור שאין לזה קשר לכך שמקבלים נחת-רוח או כבוד מהדיבור בזה, כי אם כבר מקבלים - הרי מקבלים את ההיפך (מכבוד כו'), וכבר הפסקתי לקחת זאת ללב!

ב. מישהו פעם שאל אותי: כיצד לא מפריע לי שאחד אומר עלי תואר פלוני², והשני אומר תואר פלוני, והשלישי "עולה על כולנה" ומוסיף עוד כמה וכמה תוארים?
עניתי לו, שאצלי זה "גירסא דינקותא":

הקב"ה עזר לי (לא ע"י הבחירה והרצון שלי) שנולדתי בכור לאבי, שאח"כ מינוהו ל"רב ראשי" (כפי שקוראים לזה היום) בעיר יקטרינוסלב (כעת זה נקרא "דנייעפראפעטראווסק"), מכינן שבימים ההם ובמדינה ההיא היו צריכים לנהל ויכוח או לענות על שאלה וגיזוף ברוסית, והיות שהייתי הבן הגדול של הרב הראשי - זה התגלגל עלי [שגם זה בין הגידופים עלי - שאני יודע רוסית . .], לכן הורגלתי מאותם זמנים (לפני 60-65 שנה) שאין מה להתיישב ולשתוק ולהמתין לתואר של כבוד - אינני אווז בזה, אסור לי לאחוז בזה, ולא לשם כך חניכו וגידלו אותי,

חונכתי שכאשר מדובר על ענין הקשור בפקוח-נפש - אסור לשתוק! אפילו כשיודעים שתוך כדי דיבור (או מחר או לאחר זמן) פלוני-בן-פלוני יעביר לשון-הרע לפלוני-בן-פלוני.

לי זה לא יגיע (הלשון-הרע), ובמילא אינני מאותם "תליתאיי"³ שזה מזיק להם... מה שכן מזיק הוא שאחר-כך בא יהודי ואומר "דברים שלא היו מעולם"⁴ - המציאות היא שלא מדובר על הלאו ד"לא תחנם"⁵ וכיוצא-בזה, אלא מדובר על **פקוח-נפש!**

וכדי לא לתת מקום לטעות, אמרו פעם⁶ וחזרו על-זה, וגם כתבו, הדפיסו ופרסמו,

בבחינת עקביים (וצריך לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות של ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה למטה).

ועד שנעשה החיבור של שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נהיית הגאולה - "גולה" בתוס' אל"ף⁸) - בבית המקדש השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש **המשולש** (ע"ד חוט המשולש⁹), שכולל הן את בית ראשון (שהי' בבחי' מלמעלה למטה¹⁰) והן בית שני (בבחי' מלמטה למעלה¹⁰), ובית נצח¹¹, בגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות¹², כשיהי' שלימות הגילוי דעצמותו ית' בתחתונים¹³, ושלימות **החיבור** ד"אני לדודי ודודי לי", "כל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם".

שנה זו, היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה בו"

ומזה ישנו גם לימוד בנוגע להחשבון צדק דחודש אלול - שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב", עקבתא דמשיחא:

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה - ש"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) הי' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה בו"¹⁴ (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ"שלושת השבועות", שבנ"י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), שע"ז אומר הקב"ה¹⁵ "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה¹⁶,

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש"מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף", "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו"¹⁷,

. . ונוסף לזה - נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מישראל, ומכו"כ ציבורים (עשיריות) מישראל -

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי!"...!

(משיחת ש"פ עקב, מבה"ח אלול ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית)

1) ראה "יחי המלך" רנב ע' 12. ועוד.
2) תואר של היפך הכבוד.
3) ראה ערכין טו, ב.
4) שמונת למסור שטחים מצד הלאו של "לא תחנם" וכיו"ב, נגד פס"ד מפורש בשו"ע, כדלקמן בהשיחה.
5) ואתחנן ז, ב. פרש"י עה"פ. ע"ז כ, רע"א. רמב"ם הל' עכו"ם פ"י ה"ג-ד. טוש"ע יו"ד סקנ"א ס"ח ואילך.
6) ראה לקו"ש חכ"א ע' 291 סכ"ה ואילך (תורגם ללה"ק ב"יחי המלך" קלד ע' 16 ואילך). וראה עד"ז גם ב"יחי המלך" קמג ע' 16 ואילך. קנב ע' 16 ואילך. קעד ע' 12 ואילך. קצב ע' 12 ואילך. קצט ע' 12 ואילך. ועוד.

8) ראה ויק"ר ספ"ל ב. ועוד. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ. וראה שיחת ש"פ אחו"ק וש"פ אמור שנה זו (התועודיות תנש"א ח"ג ע' 177 ואילך; ע' 217 ואילך). וש"נ.
9) קהלת ד, יב.
10) ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 62 ואילך.
11) זהר ח"א כח, א. ח"ג רכא, א. תקו"ז ת"ח.
12) ראה מכלילת בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר - פסחים קטז, ב. ועוד.
13) ראה תניא פל"ז (מו, א).
14) יל"ש ישע"י רמז תצט.
15) תנחומא צו יד. וראה בארוכה לקו"ש ח"יח ע' 412 ואילך.
16) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.
17) תענית בסופה ובפרש"י.